

Środa, 8 czerwca 2011 r.

Instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju

P7_TA(2011)0261

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju – wnioski i perspektywy na przyszłość (2009/2149(INI))

(2012/C 380 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 208-211 oraz art. 290 i 291 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽¹⁾,
- uwzględniając deklarację milenijną z dnia 8 września 2000 r., która ustanawia milenijne cele rozwoju jako kryteria uzgodnione przez wspólnotę międzynarodową z myślą o wyeliminowaniu ubóstwa,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w ramach Rady, Parlamentu Europejskiego i Komisji w sprawie polityki rozwojowej Unii Europejskiej: „Konsensus Europejski”, podpisane dnia 20 grudnia 2005 r. ⁽²⁾,
- uwzględniając wspólną deklarację w sprawie demokratycznej kontroli i spójności w działaniach zewnętrznych oraz deklarację Komisji w sprawie demokratycznej kontroli i spójności w działaniach wewnętrznych, stanowiące załącznik do Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami ⁽³⁾,
- uwzględniając deklaracje Komisji zawarte w protokole z posiedzenia Rady formalnie zatwierdzające wspólne stanowisko Rady w sprawie przyjęcia instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju (DCI) ⁽⁴⁾, a w szczególności „Oświadczenie Komisji dotyczące art. 5 DCI”,
- uwzględniając pismo D (2007) 303749 z dnia 5 marca 2007 r. skierowane przez ówczesnego przewodniczącego Komisji Rozwoju Josepa Borrellę Fontellesa do ówczesnych komisarzy Benity Ferrero-Waldner i Louisa Michela ⁽⁵⁾,
- uwzględniając pismo A (2007) 5238 z dnia 26 marca 2007 r. skierowane przez ówczesną komisarz Benitę Ferrero-Waldner do ówczesnego przewodniczącego Komisji Rozwoju Josepa Borrellę Fontellesa ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywy sprawozdawcze dotyczące systemu informacji o wierzycielach (ang. Reporting Directives for the Creditor Reporting System) Komitetu Pomocy Rozwojowej Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD/DAC) ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41.

⁽²⁾ Dz.U. C 46 z 24.2.2006, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Załączonego do komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2006 r., na mocy art. 251 ust. 2 akapit drugi traktatu WE dotyczącego wspólnego stanowiska Rady w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (COM(2006)0628).

⁽⁵⁾ Zarejestrowane jako dokument komitologii nr CMT-2007-1709 – załącznik zarejestrowany jako dokument komitologii nr CMT-2007-1709-2.

⁽⁶⁾ Zarejestrowane jako dokument komitologii nr CMT-2007-1709-3,

⁽⁷⁾ DCD/DAC (2007)39/wersja ostateczna z 4.9.2007, 145 stron.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 23 października 2007 r. w sprawie C-403/05 (Parlament Europejski przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich) – skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji zatwierdzającej projekt bezpieczeństwa granic na Filipinach (decyzja wydana na podstawie rozporządzenia (EWG) nr 443/92),
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1337/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. ustanawiające instrument umożliwiający szybkie reagowanie na gwałtowny wzrost cen żywności w krajach rozwijających się ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 29 - 30 października 2009 r. (dok. 15265/2009),
- uwzględniając decyzję Rady z dnia 26 lipca 2010 r. określającą organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 19 października 2010 r. zatytułowany „Przegląd budżetu UE” (COM(2010)0700),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 19 października 2010 r. zatytułowaną „Przyszłość wsparcia budżetowego UE na rzecz państw trzecich” (COM(2010)0586),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji z dnia 10 listopada 2010 r. zatytułowaną „Polityka rozwojowa UE na rzecz wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu i zrównoważonego rozwoju – Zwiększenie skuteczności polityki rozwojowej UE” (COM(2010)0629),
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 lutego 2007 r. w sprawie projektów decyzji Komisji ustanawiających krajowe dokumenty strategiczne oraz programy orientacyjne dla Malezji, Brazylii i Pakistanu ⁽³⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 7 czerwca 2007 r. w sprawie projektów decyzji Komisji ustanawiających regionalne dokumenty strategiczne i regionalne programy orientacyjne dla Mercosuru i Ameryki Łacińskiej ⁽⁴⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawie projektu decyzji Komisji ustanawiającej regionalny dokument strategiczny na lata 2007-2013 oraz wieloletni program orientacyjny dla Azji ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie demokratycznej kontroli procesu wdrażania DCI ⁽⁶⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 25 października 2007 r. w sprawie projektu decyzji Komisji ustanawiającej specjalne środki dla Iraku na rok 2007 ⁽⁷⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie projektów decyzji Komisji ustanawiających roczne programy działań na rzecz Brazylii i Argentyny 2008 ⁽⁸⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 marca 2007 r. w sprawie samorządów lokalnych i współpracy na rzecz rozwoju ⁽⁹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Władze lokalne: podmioty rozwoju” (COM(2008)0626),

⁽¹⁾ Dz.U. L 354 z 31.12.2008, s. 62.

⁽²⁾ Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30.

⁽³⁾ Dz.U. C 287 E z 29.11.2007, s. 507.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 125 E z 22.5.2008, s. 213.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 337.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 595.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 263 E z 16.10.2008, s. 624.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 294 E z 3.12.2009, s. 19.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 301E z 13.12.2007, s. 249.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- uwzględniając zorganizowany dialog rozpoczęty w 2010 r. przez Komisję Europejską w celu włączenia organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych do współpracy na rzecz rozwoju prowadzonej przez WE,
 - uwzględniając rezolucję z dnia 6 maja 2009 r. w sprawie projektu decyzji Komisji ustanawiającej roczny program działania na rok 2009 na rzecz podmiotów niepaństwowych i władz lokalnych w procesie rozwoju (część II: projekty celowe) ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju ⁽³⁾,
 - uwzględniając swoje stanowisko z dnia 3 lutego 2011 r. w sprawie stanowiska Rady w pierwszym czytaniu w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1934/2006 ustanawiające instrument finansowania współpracy z państwami i terytoriami uprzemysłowionymi oraz innymi państwami i terytoriami o wysokim dochodzie ⁽⁴⁾,
 - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rozwoju (A7-0187/2011),
- A. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 ust. 1 DCI celem nadrzędnym współpracy w ramach tego instrumentu jest „likwidacja ubóstwa w krajach partnerskich”, w tym również „realizacja milenijnych celów rozwoju”,
- B. mając na uwadze, że zgodnie z art. 2 ust. 4 DCI wszelkie środki w ramach programów geograficznych oraz 90 % wydatków przewidzianych w programach tematycznych muszą spełnić kryteria oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA) ustalone przez OECD/DAC,
- C. mając na uwadze, że według obliczeń Komisji jedynie 0,2 % zobowiązań finansowanych w ramach programów tematycznych DCI w latach 2007-2009 nie spełnia kryteriów ODA,
- D. mając na uwadze, że zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE (decyzja w sprawie komitologii) ⁽⁵⁾, Parlament Europejski rozpoczął w 2007 r. proces demokratycznej kontroli wdrażania rozporządzenia (WE) nr 1905/2006, w tym wszystkich krajowych dokumentów strategicznych, regionalnych dokumentów strategicznych, tematycznych dokumentów strategicznych, wieloletnich programów orientacyjnych oraz większości rocznych programów działania,
- E. mając na uwadze, że zgodnie ze wspólną deklaracją w sprawie demokratycznej kontroli i spójności w działaniach zewnętrznych oraz deklaracją Komisji w sprawie demokratycznej kontroli i spójności w działaniach zewnętrznych, które zostały dołączone do Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami, Komisja zobowiązała się „do należytego uwzględnienia stanowiska Parlamentu Europejskiego przy wdrażaniu tych strategii”,

⁽¹⁾ Dz.U. C 212 E z 5.8.2010, s. 8.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0032.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0030.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0033.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

Środa, 8 czerwca 2011 r.

- F. mając na uwadze, że zasady odpowiedzialności, uczestnictwa i dobrego zarządzania prowadzą do przyjęcia podejścia wielopodmiotowego, zakładającego komplementarne i spójne działania różnych partnerów w rozwoju, takich jak władze lokalne lub podmioty niepaństwowe; mając jednakże na uwadze, że istotne jest wyraźne odróżnienie specyficznej roli władz lokalnych od roli podmiotów niepaństwowych w odniesieniu do takich aspektów jak obszar kompetencji, legitymacja i kontrola demokratyczna, doświadczenie w zarządzaniu sprawami lokalnymi oraz zaangażowanie we wprowadzanie w życie polityki publicznej;
- G. mając na uwadze, że fundusze UE na współpracę międzynarodową z Afryką pochodzą z czterech instrumentów geograficznych: EFR dla krajów afrykańskich AKP, TDCA z Republiką Południowej Afryki, ENPI dla pięciu państw Afryki Północnej oraz DCI dla programów tematycznych,
- H. mając na uwadze, że Komisja podjęła próbę przeznaczenia do 2009 r. 20 % przyznawanych przez nią środków pomocowych z programów krajowych finansowanych z DCI na kształcenie podstawowe oraz średnie, a także podstawową opiekę zdrowotną, w ramach projektów, programów lub wsparcia budżetowego powiązanego z tymi sektorami, w takim samym stopniu na wszystkich obszarach geograficznych,
- I. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do osiągnięcia do 2015 r. celu łącznych wydatków na ODA w wysokości 0,7 % jej dochodu narodowego brutto (DNB),
- J. mając na uwadze, że celem Szczytu Ziemi w 2012 r. jest zapewnienie odnowionego zaangażowania politycznego na rzecz zrównoważonego rozwoju, dokonanie oceny postępów w realizacji uzgodnionych na szczecblu międzynarodowym celów w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz zajęcie się nowymi i pojawiającymi się wyzwaniami,
- K. mając na uwadze, że zgodnie z art. 290 TFUE akt ustawodawczy może przekazywać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów o charakterze nieustawodawczym o zasięgu ogólnym, które uzupełniają lub zmieniają niektóre, inne niż istotne, elementy aktu ustawodawczego,

Wnioski

1. z zadowoleniem przyjmuje chęć Komisji do wywiązania się ze zobowiązania prowadzenia regularnego dialogu z Parlamentem w sprawie realizacji DCI; uznaje wysiłki mające na celu bieżące informowanie grup roboczych Parlamentu ds. DCI o sposobie, w jaki ich uwagi dotyczące dokumentów strategicznych zostały uwzględnione przy sporządzaniu rocznych programów działania;
2. zwraca uwagę, że szczególnie podczas przeglądu śródkresowego dialog pomiędzy Komisją a Parlamentem Europejskim w ramach kontroli demokratycznej pozwolił uniknąć przyjęcia dokumentów strategicznych zawierających przepisy przyjmowane ultra vires, a także dostosować je do wymogów rozporządzenia w sprawie DCI, a w szczególności do zasad kwalifikowalności jako ODA;
3. wyraża ubolewanie, że niektóre obawy Parlamentu wyrażone w trakcie prowadzenia kontroli demokratycznej, szczególnie dotyczące braku skupienia się na ubóstwie oraz milenijnych celach rozwoju, nie zostały należycie uwzględnione przez Komisję Europejską;
4. wyraża ubolewanie, że choć konsensus europejski w sprawie rozwoju (2005 r.) oraz DCI podkreślają znaczenie odpowiedzialności w sporządzanie krajowych dokumentów strategicznych, poziom zaangażowania parlamentów krajowych w ten proces okazał się być w praktyce niski; ubolewa również nad faktem, że Komisja nie wdrożyła we właściwy sposób postanowień art. 19, 20 i 33 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 dotyczących konsultacji z podmiotami niepaństwowymi i władzami lokalnymi;
5. zwraca uwagę, że nie należy mylić strategii na rzecz wzrostu z długoterminową strategią na rzecz rozwoju, która wiąże się z finansowaniem celów długoterminowych, takich jak zdrowie, edukacja, dostęp do energii na obszarach wiejskich, wspieranie drobnych rolników itp.;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

6. ubolewa, że w odpowiedzi na rezolucje Parlamentu podkreślające brak przestrzegania wymogu określonego w art. 2 ust. 4 rozporządzenia dotyczącego spełniania kryteriów kwalifikowalności jako ODA, Komisja zmieniła lub wycofała jedynie trzy spośród 11 odnośnych środków wykonawczych;
7. wyraża ubolewanie, że komitet powołany na mocy artykułu 35 DCI nie zareagował na rezolucje Parlamentu informujące o przekroczeniu uprawnień wykonawczych przez Komisję; zauważa z zaniepokojeniem, że pokazna praca Parlamentu w zakresie kontroli nie odbiła się jakimkolwiek echem wśród przedstawicieli państw członkowskich w Komitecie DCI, zatem wzywa państwa członkowskie do wywiązania się z podjętych zobowiązań oraz do zapewnienia, w ścisłej współpracy z Parlamentem, że środki proponowane przez Komisję będą w pełni zgodne z zaleceniami DCI;
8. zwraca się do Komisji o wskazanie, z uwzględnieniem hierarchii ważności, które kryteria stosuje podczas przyznawania funduszy krajom i regionom objętym DCI oraz do różnych sektorów działalności w obrębie każdego programu geograficznego i tematycznego;
9. uważa, że wiele krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych nie przeznacza wystarczających środków na cel nadrzędny DCI, jakim jest zwalczanie ubóstwa w kontekście zrównoważonego rozwoju, oraz że w wielu dokumentach brakuje jasnych wskazówek dotyczących stopnia, w jakim proponowane działania mają się przyczynić do realizacji milenijnych celów rozwoju;
10. zwraca szczególną uwagę na wymóg kwalifikowalności jako ODA dla programów geograficznych w ramach DCI i nalega, by Komisja oraz ESDZ gwarantowały w każdym przypadku pełną zgodność z tym wymogiem prawnym;
11. zwraca uwagę, że spójność polityki na rzecz rozwoju, odpowiedzialność za rozwój i nierozdrabnianie pomocy są niezbędne dla zapewnienia skuteczności pomocy;

Perspektywy na przyszłość: zasady

12. podkreśla, że UE nadal potrzebuje specjalnego instrumentu finansowania współpracy na rzecz rozwoju, który skierowany jest wyłącznie do krajów rozwijających się i który służy wyłącznie realizacji celów określonych w art. 208 TFUE; nalega, by w wieloletnich ramach finansowych na kolejny okres roczne kwoty przewidziane na ODA wzrosły w ujęciu realnym, aby osiągnąć do 2015 r. cel łącznych wydatków na ODA w wysokości 0,7 % DNB;
13. podkreśla, że pełna zgodność z kryteriami ODA, a w szczególności z wymogiem OECD/DAC polegającym na tym, iż „głównym celem każdej prowadzonej operacji jest wspieranie rozwoju gospodarczego i dobrobytu w krajach rozwijających się”⁽¹⁾, musi pozostać warunkiem finansowania wszystkich środków ujętych w programach geograficznych w ramach nowego instrumentu; domaga się surowszych kontyngentów ODA dla programów tematycznych niż te stosowane w aktualnym DCI, w szczególności w zakresie programów tematycznych dotyczących migracji i azylu, w odniesieniu do których Komisja nie wykazała jednoznacznie, jak działania finansowane w ramach kontroli granicznej są zgodne z wymogami DAC w oparciu o kryteria OECD/DAC;
14. podkreśla, że realizacja milenijnych celów rozwoju musi pozostać głównym celem instrumentu na okres do 2015 r.; nalega na Komisję, by zagwarantowała spójność pomocy UE z celami uzgodnionymi na forum międzynarodowym oraz z celami w zakresie rozwoju, które zostaną przyjęte przez Organizację Narodów Zjednoczonych oraz inne właściwe organizacje międzynarodowe na okres po roku 2015;

⁽¹⁾ Zob.: OECD/DAC: 'Reporting Directives for the Creditor Reporting System' („Dyrektywy sprawozdawcze dotyczące systemu informacji o wierzycielach”).

Środa, 8 czerwca 2011 r.

15. uznaje potrzebę niezwiązanej z ODA współpracy z wieloma krajami rozwijającymi się w zakresie dostarczania powszechnych dóbr publicznych; jest przekonany, że ten rodzaj współpracy powinien podlegać regulacji, a fundusze należy przekazywać za pomocą jednego lub większej liczby odrębnych instrumentów w celu zapewnienia przejrzystości oraz ochrony szczególnego charakteru współpracy rozwojowej jako autonomicznej dziedziny polityki w obszarze stosunków zewnętrznych; zgodnie ze zobowiązaniem podjętym podczas posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 29-30 października 2009 r. nalega, by finansowanie zmian klimatu nie udaremniało lub nie osłabiało walki z ubóstwem oraz postępów w realizacji milenijnych celów rozwoju ani im nie zagrażało, a także by skromne fundusze ODA przeznaczone na ograniczanie ubóstwa nie były przekazywane na realizację celów niezwiązanych z rozwojem w krajach rozwijających się; podkreśla, że zaproponowana przez OECD definicja ODA nie powinna być zmieniana i wzywa Komisję do zagwarantowania, by jakiegokolwiek projekty na rzecz rozwoju finansowane przez UE nie pozostawały w sprzeczności z globalnymi wysiłkami na rzecz łagodzenia skutków zmian klimatu i nie powodowały zmian klimatu, szczególnie w przypadku dużych projektów infrastrukturalnych lub projektów na małych wyspach, które w pierwszej kolejności poniosą konsekwencje związane ze zmianami klimatu;

16. w obliczu aktualnych poważnych ograniczeń w budżetach publicznych wyraża zaniepokojenie silnym naciskiem na inwestycje w sektorze prywatnym mające przynieść dodatkowe środki na finansowanie rozwoju; zwraca uwagę, że współpraca na rzecz rozwoju jest jedyną dziedziną polityki w ramach działań zewnętrznych (oprócz pomocy humanitarnej), która nie została utworzona, aby służyć interesom UE, lecz aby bronić interesów społeczności na świecie pozostających na marginesie oraz znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji; dlatego wzywa Komisję do zapewnienia, że wszelkie środki publiczne przeznaczone na wsparcie inwestycji sektora prywatnego w południowych częściach świata nie pochodzą z sektorów już niedofinansowanych (jak np. w przypadku programów dla podmiotów niepaństwowych i władz lokalnych), i że takie wsparcie będzie skutecznie umożliwiało rozwój krajowego sektora prywatnego oraz małych i średnich przedsiębiorstw w krajach o niskich dochodach;

17. uznaje, że potrzebne jest zróżnicowane podejście do różnorodnej grupy krajów rozwijających się, a także że tradycyjna pomoc finansowa może mieć mniejsze znaczenie dla krajów wschodzących; uważa, że pomoc dla tych ostatnich, przy jednoczesnym wspieraniu trwałego wzrostu gospodarczego, powinna nadal skupiać się na wzmocnianiu polityki fiskalnej krajów partnerskich oraz wspieraniu mobilizacji dochodów krajowych, co powinno prowadzić do ograniczenia ubóstwa oraz mniejszego uzależnienia od pomocy;

18. wzywa Komisję do silniejszego wspierania krajów rozwijających się i wschodzących w reformowaniu systemów podatkowych w celu wspierania skutecznych, efektywnych, sprawiedliwych i trwałych systemów podatkowych; wzywa ponadto Komisję, aby skutecznie uwzględniła zasady dobrego sprawowania władzy w dziedzinie opodatkowania w programowaniu, wdrażaniu i monitorowaniu krajowych i regionalnych dokumentów strategicznych oraz aby podjęła konieczne środki w celu egzekwowania systematycznego składania sprawozdań przez przedsiębiorstwa transnarodowe z podziałem na poszczególne kraje;

19. podkreśla, że przyszły instrument współpracy rozwojowej powinien nadal obejmować wszystkie kraje rozwijające się regionów geograficznych, do których się odnosi, zgodnie z wykazem krajów rozwijających się sporządzonym przez OECD/DAC;

20. wzywa do większej koordynacji pomiędzy Komisją a państwami członkowskimi, aby zrealizować założenia art. 210 TFUE, a także wspiera opracowywanie wspólnych europejskich dokumentów strategicznych; uważa, że wszystkie dokumenty programowe UE dla każdego kraju i regionu powinny zawierać szczegółowe i aktualne matryce darczyńców, jak również specjalny rozdział dotyczący skuteczności pomocy UE, określający działania podjęte w celu poprawy koordynacji, harmonizacji i komplementarności działań darczyńców oraz poprawy podziału pracy pomiędzy darczyńcami, a w szczególności między państwami członkowskimi UE;

21. ponownie wzywa do włączenia Europejskiego Funduszu Rozwoju (EFR) do budżetu UE, co uprości procedury oraz poprawi skuteczność pomocy WE; nalega, aby nie skutkowało to obniżeniem ogólnych kwot funduszy na szczeblu UE przyznawanych na DCI oraz na EFR, ani całkowitej kwoty przeznaczonej na ODA na szczeblu UE;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

22. uważa, że należy wzmocnić wsparcie dla szczególnie słabych grup (kobiet, osób niepełnosprawnych, ludzi młodych i bezrobotnych oraz ludności autochtonicznej), jak również w zakresie uwzględniania aspektu płci i innych przekrojowych kwestii; podkreśla, że instrument mający zastąpić DCI powinien zawierać wyraźne poziomy odniesienia w dokumentach programowych w celu zapewnienia możliwości pomiaru wpływu działań UE w tych obszarach;

23. podkreśla, że zaangażowanie władz lokalnych w politykę rozwoju jest niezbędne dla osiągnięcia MCR oraz dla zapewnienia dobrego zarządzania; w szczególności zwraca uwagę, że władze lokalne mają do odegrania kluczową rolę w takich dziedzinach jak edukacja, walka z głodem, zdrowie, woda, warunki sanitarne, spójność społeczna, lokalny rozwój gospodarczy itp.; uważa zatem, iż konieczne jest zwiększenie ich roli w ramach następnego instrumentu finansowego, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za rozwój;

24. podkreśla potrzebę prowadzenia regularnego i zorganizowanego dialogu pomiędzy Komisją a ESDZ, podmiotami niepaństwowymi oraz władzami lokalnymi na temat planowania, wdrażania oraz oceny dokumentów strategicznych; w związku z tym z naciskiem podkreśla konieczność uwzględnienia wniosków ze zorganizowanego dialogu w przyszłych instrumentach finansowych;

25. podkreśla zapotrzebowanie na przepisy dotyczące zasady elastyczności, które pozwolą UE reagować na zmiany w dziedzinie potrzeb i priorytetów; proponuje przeanalizowanie modelu EFR polegającego na ograniczonej puli środków nieprogramowanej pomocy dla poszczególnych krajów jako ewentualnego modelu dla przyszłego instrumentu finansowania współpracy; podkreśla jednak, że fundusze wykorzystywane w sposób bardziej elastyczny muszą służyć realizacji rzeczywistych celów w dziedzinie rozwoju;

26. jest zdania, że nowy instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju powinien stanowić podstawę dla ukierunkowanej i bardziej elastycznej pomocy w trudnych sytuacjach; jest przekonany, że nowa struktura finansowa powinna pozwolić na zagwarantowanie właściwego łączenia pomocy doraźnej, odbudowy i rozwoju dzięki elastyczności i komplementarności mechanizmów finansowania;

Perspektywy na przyszłość: programy geograficzne i tematyczne

27. domaga się wprowadzenia 20 % poziomu odniesienia dla wydatków w ramach programów geograficznych przyznawanych na podstawowe usługi socjalne zdefiniowane przez ONZ w milenijnych celach rozwoju (wskaźnik 8.2 dla celu 8 „Stworzyć globalne partnerskie porozumienie na rzecz rozwoju”);

28. nalega na stosowanie surowych kryteriów kwalifikowalności do otrzymania wsparcia budżetowego; nalega, by Komisja powstrzymała się od stosowania wsparcia budżetowego w krajach, gdzie niemożliwe jest zagwarantowanie przejrzystości wydatków publicznych, nalega, by wsparciu budżetowemu towarzyszyły zawsze działania na rzecz rozwoju kontroli parlamentarnej i zdolności kontrolnych kraju będącego beneficjentem wsparcia, a także działania na rzecz poprawy przejrzystości i publicznego dostępu do informacji, nalega również, by społeczeństwo obywatelskie było zaangażowane w nadzorowanie wykorzystania wsparcia;

29. uznaje, że społeczeństwo obywatelskie odgrywa ważne role w dziedzinie rozwoju, działając jako czynnik nadzorujący rząd i zapewniając jego odpowiedzialność; wzywa do przyznania odpowiednich środków finansowych na rzecz społeczeństwa obywatelskiego w krajach rozwijających się;

30. ponownie zwraca się do Komisji o przedstawienie całościowego liczbowego bilansu pomocy budżetowej ogólnej, sektorowej, w rozbiciu na projekty lub przyznanej we wszelkich innych formach władzom lokalnym; podkreśla, że taka wizja całościowa zwiększyłaby spójność pomocy udzielanej władzom lokalnym oraz podniosła poziom sprawowania rządów w krajach partnerskich;

31. zwraca uwagę, że wszystkie programy tematyczne w ramach DCI okazały się zasadne i podkreśla, że konieczne jest utrzymanie zarówno programów tematycznych, jak i geograficznych, domaga się jednak wprowadzenia pewnych modyfikacji w świetle nowych wyzwań, takich jak światowy kryzys finansowy i gospodarczy, światowy kryzys żywnościowy, zmiany klimatu, a także specjalne potrzeby państw niestabilnych i państw znajdujących się w fazie przejściowej;

Środa, 8 czerwca 2011 r.

32. zwraca uwagę, że migracja jest obszarem, w którym istnieje wyraźna potrzeba skupienia się na spójności polityki na rzecz rozwoju, a nie na opracowywaniu krótkoterminowych rozwiązań w zakresie polityki migracyjnej UE, głównie mających na celu zwalczanie nielegalnej imigracji; podkreśla, że fundusze przeznaczone na rozwój w zakresie migracji nie powinny być wykorzystywane do poprawy zarządzania granicami i zwalczania nielegalnej imigracji; nalega, by wszelkie programy tematyczne dotyczące migracji realizowane w przyszłości były w pełni zgodne z celami rozwojowymi UE, a także by podstawowe środki finansowe w ramach tych programów służyły realizacji kryteriów kwalifikowalności do otrzymania ODA; w szczególności podkreśla, że projekty dotyczące migracji na osi południe-południe powinny być traktowane priorytetowo w ramach programu tematycznego;

33. podkreśla, że nowy program tematyczny dotyczący inwestowania w ludzi musi skupiać się, aczkolwiek nie wyłącznie, na realizacji tych milenijnych celów rozwoju, których realizacja jest najbardziej opóźniona, szczególną uwagę poświęcając krajom i regionom, których wskaźniki realizacji milenijnych celów rozwoju są krytyczne; podkreśla, że wykształcenie na poziomie podstawowym i alfabetyzacja są głównym warunkiem procesu podnoszenia świadomości ludzi oraz podejmowania odpowiedzialności za rozwój; dlatego też domaga się, by w programie tym położono nacisk na edukację jako narzędzie usamodzielnienia i uczestnictwa;

34. uważa, że w nowym instrumencie finansowanie organizacji społeczeństwa obywatelskiego i władz lokalnych powinno zostać zróżnicowane, powinno się również unikać jałowej rywalizacji pomiędzy tymi dwoma typami podmiotów; podkreśla potrzebę rozwiązania problemu zbyt dużej liczby wniosków w ramach obecnego programu; wzywa do pełnego uwzględnienia wyników zorganizowanego dialogu w przyszłym programie tematycznym oraz w proponowanych warunkach pomocy;

35. wskazuje, że jednym z powodów, dla których nie osiągnięto milenijnych celów rozwoju, jest ignorowanie wpływu środowiska, zasobów naturalnych i ekosystemów na rozwój społeczny i eliminację ubóstwa; z niepokojem zauważa, że podczas gdy w ramach obecnej europejskiej ODA przeznacza się jedynie 3 % wszystkich wydatków na kwestie ochrony środowiska, dodatkowy problem stanowi fakt, że część funduszy UE i państw członkowskich dla krajów rozwijających się przeznaczanych jest na projekty, które zamiast łagodzić zmiany klimatu, sprzyjają im; podkreśla, że konieczna jest poprawa spójności polityki na rzecz rozwoju w dziedzinie zmian klimatu, szczególnie w odniesieniu do finansowania działań związanych ze zmianami klimatu i uwzględniania obaw związanych z tymi kwestiami we współpracy UE na rzecz rozwoju;

36. zwraca uwagę, że Trybunał Obrachunkowy w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 6/2006 stwierdził, że od 2001 r. Unia Europejska poczyniła niewielkie postępy w uwzględnianiu kwestii związanych z ochroną środowiska we współpracy na rzecz rozwoju, gdyż krajowe dokumenty strategiczne nie uwzględniają w wystarczającym stopniu kwestii środowiskowych; w związku z tym wzywa Komisję do zadbania o to, by zagadnienia dotyczące środowiska znalazły się w głównym nurcie wszystkich zewnętrznych strategii politycznych i instrumentów finansowych oraz aby były systematycznie monitorowane, zwłaszcza w obliczu obecnych wyzwań związanych ze zmianami klimatu i utratą różnorodności biologicznej;

37. powtarza, że art. 290 TFUE ma w pełni zastosowanie do DCI, dlatego też przypomina, że zastosowanie procedury aktów delegowanych jest obowiązkowe dla decyzji, które odpowiadają kryteriom art. 290 TFUE, takim jak określanie ogólnych celów, priorytetów, spodziewanych wyników oraz przydziałów środków finansowych;

*

* *

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także rządów i parlamentom państw członkowskich.